

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА
УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В М. КИЄВІ, КИЇВСЬКІЙ,
ЧЕРНІГІВСЬКІЙ ТА ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТЯХ
ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ УКРАЇНИ

Збірник № 6
матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції

30 травня 2022 року

Черкаси
2022

Грек Ірина Миколаївна,
*асистент кафедри філософських та політичних наук Біло-
церківського національного аграрного університету*

КОМУНІКАТИВНІ АСПЕКТИ ПОЛІТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Політичний менеджмент має важливе значення, сприяючи виробленню рекомендацій для політичного керівництва, реалізації управлінських рішень, проектуванню нових типів мислення, життєдіяльності соціальної організації

Політичний менеджмент, на думку М. Шульги та О. Зубчика, – це система управління політичними процесами, основою якої є аналіз тенденцій політичного розвитку з метою передбачення його наслідків та вироблення рекомендацій для політичного керівництва і забезпечення їх реалізації в політичній практиці [3]. Так, В. Бебик визначає політичний менеджмент як, по-перше, систему управління політичною сферою суспільства на основі використання форм, методів і технологій правового менеджменту та політичного маркетингу, що передбачає безпосередній розгляд, ухвалення та втілення в життя політичних рішень [1, с. 3-11]. Як зазначає В. Воронкова, політичний менеджмент – це мистецтво управління державою, що являє собою сукупність державних (політичних) ідей, що направлене на вироблення ефективних управлінських механізмів, цілеспрямована діяльність, пов'язана з формуванням життєво важливих відносин між державами, народами, націями, класами, різними соціальними групами суспільства [2].

Тобто політичний менеджмент полягає у безпосередньому розгляді, ухваленні й втіленні у життя політичних рішень. Цією діяльністю займається політична, правляча еліта. Успіх роботи правлячої команди залежить від формування та організації роботи, інформаційного забезпечення роботи, вибору моделей та тех-

нологій ухвали урядових рішень, організації роботи пресової служби.

Комунікація забезпечує зберігання та передачу інформації як в межах суспільства так і в межах однієї генерації. Комунікація відповідає тим завданням, що ставить перед нею суспільство. політична комунікація є процесом передачі інформації та її обміну між розосереджених аудиторій з метою формування громадської думки і здійснення політичного впливу на оцінку, думку, поведінку людей. Таке трактування відображає процес інтерактивного характеру комунікацій у сучасному суспільстві. Громадяни є не лише реципієнтами інформації, але й суб'єктами формування порядку денного за умов демократичного розвитку України.

Політичний досвід доводить, що дієвими засобами інформування населення про діяльність владних структур є пресконференції політичних лідерів чи глав адміністрації, брифінги пресекретаря політичного лідера, інформування про заходи, в яких бере участь перша особа та члени правлячої команди. Враховуючи масштабне збільшення в світі інтернет-користувачів за останні роки, змінюється вага політичної комунікації саме в мережі інтернет. Інтернет виступає як особливе середовище інтеракції людей, тому дозволяє забезпечити постійний суспільнополітичний дискурс із зворотнім зв'язком в реальному часі між владою і громадянами, відкриваючи можливість подолання ієрархічності владних структур та впливу на розгортання кризових явищ. Відповідно, значно посилюється роль впливів лідерів громадських думок, які можуть діяти автономно, через соціальні мережі. Такий стан речей ще більше посилює можливості непередбачуваного розвитку подій, оскільки часто важлива інформація у блогах публікується швидше, навіть за інтернет-видання. Специфіка комунікації в соціальних мережах дозволяє більш неформальні та відкриті відповіді. Зараз під час кризи люди більше довіряють інформації з соціальної мережі, ніж традиційним ЗМІ, адже вважають їх правдоподібнішими.

Для позитивних змін у зв'язках влади з громадськістю потрібен перехід до розуміння комунікації як інструмента стратегічного менеджменту. Покращання репутації влади насамперед залежить від поглиблення переконаності представників громадськості (у вигляді позитивної громадської думки та підвищення довіри до владних інститутів) про легітимність діяльності цього органу. Тому важливою стає постійна підтримка двостороннього потоку комунікацій, що вимагає стратегічного курсу політики з урахування громадських запитів та проблем. Отож основу такого підходу становить принцип, за яким аудиторія, як правило, допускає вплив на себе лише в тому разі, якщо організація готова до діалогу з нею (безпосередньо чи опосередковано) заради узгодженості принципів своєї діяльності.

Список використаної літератури:

1. Бебик В. Політичний менеджмент суб'єктів соціально-політичного маркетингу. Політичний менеджмент. 2011. Т. 6. С. 3–11. URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/PoMe>
2. Воронкова В. Г. Формування антропологічної парадигми політичного менеджменту в умовах глобалізації // Український науковий журнал «Освіта регіону: політологія психологія комунікації» URL: http://www.social-science.com.ua/journal_content/39/communication.
3. Шульга М., Зубчик О. Політичний менеджмент. Київ: Академвидав, 2013. 160 с.

Костенко Руслана Русланівна,

слухач магістратури спеціальності «Публічне управління та адміністрування» Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

Державна інформаційна політика України визначається як сукупність основних напрямів і способів діяльності держави по

- Гончар Ю.О. Правові основи гендерного підходу як необхідної складової ефективного управління державними ресурсами.
- Мельник Л.М., Дужа І.А. Принцип гендерної рівності: міжнародний досвід
- Скворцова Є.І., Дем'яненко О.О. Реформування державного управління в Україні: стратегічні пріоритети
- Левченко В.В. Механізми інтеграції публічного управління в галузі освіти.
- Мамон О.А. Механізми державного управління вищою освітою України в рамках Європейського співробітництва
- Калініченко Б.М. Перша світова смарт війна SMART WAR.
- Ружицька А.В. Інформаційне суспільство як фактор модернізації публічного управління
- Самойленко В.О. Актуальний стан комунікаційних зв'язків у системі публічного управління охороною здоров'я України.
- Манжула І.В. Державне регулювання надання медичної допомоги в Україні
- Караван М.В. Формування та реалізація державної кадрової політики у сфері охорони здоров'я України
- Савінова С.О. Медична реформа первинної ланки в Україні: реалії та перспективи
- Ярмоленко Н.М. Служба крові як сектор охорони здоров'я в Україні
- Климчук А.Б. Концепція первинної медико-санітарної допомоги
- Труба Н.В. Формування та функціонування державно-управлінських еліт в Україні
- Грек І.М. Комунікативні аспекти політичного менеджменту
- Костенко Р.Р. Державна інформаційна політика України
- Бондаренко В.А. Взаємодія органів виконавчої влади та засобів масової інформації з реалізації інформаційної політики в Україні
- Нікітін Д.Є. Взаємодія держави та інститутів громадянського суспільства України